

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МІЖНАРОДНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ЗАТВЕРДЖУЮ
Голова приймальної комісії
Міжнародного гуманітарного
університету,
доц. Громовенко К.В.
_____ 2020 р.

ПРОГРАМА ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ
на основі повної загальної середньої освіти на здобуття
рівня вищої освіти «Бакалавр»

З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ТА ЛІТЕРАТУРИ
(ТЕСТИ)

Галузь 0202 Мистецтво, 0305 Економіка підприємства, 035 Філологія, 08 Право,
226 Фармація

(шифр і назва галузі)

Спеціальність_022 Дизайн, 6.030504 Економіка підприємства, 035 Філологія, 6.030401
Правознавство, 226 Промислова фармація

(шифр і назва спеціальності)

Схвалено вченою радою
Протокол № ___ від «___» _____ 2020_ р.

Голова вченої ради

Одеса -2020

Програма вступного випробування на здобуття молодшого спеціаліста _____ ступеня на основі конкурсного предмету українська мова та література (тести)
(назва навчальної дисципліни)

за напрямом підготовки (спеціальності) **022 Дизайн, 6.030504 Економіка підприємства, 035 Філологія, 6.030401 Правознавство, 226 Промислова фармація**
«___» _____, 2020_ року - ____ с.

Розробники: **ст. викладач Масловська Т.О.**

Програма затверджена на засіданні кафедри перекладу та мовознавства факультету лінгвістики та перекладу

Протокол від «___» _____ 2020_ року № ___

«___» _____ 2020_ року

© _____, 2020_ рік

© _____, 2020_ рік

ПОЯСНОВАЛЬНА ЗАПИСКА

Програму вступного випробування з української мови та літератури розроблено з урахуванням чинних програм з української мови та літератури для вступників до ВНЗ на основі програми зовнішнього незалежного оцінювання.

Матеріал програми вступного випробування розподілено за такими розділами: «Фонетика. Графіка», «Лексикологія. Фразеологія», «Будова слова. Словотвір», «Морфологія», «Синтаксис», «Стилістика», «Орфоепія», «Орфографія», «Розвиток мовлення».

З української літератури такі розділи: «Усна народна творчість», «Давня українська література», «Література кінця XVIII- початку ХХст.», «Література ХХ ст.», «Твори українських письменників-емігрантів», «Сучасний літературний процес».

В ній ураховано державний статус української мови, її суспільні функції, взято до уваги специфіку навчального предмета, що має виразні інтегративні функції, здатність справляти різнобічний навчальний, розвивальний і виховний впливи на учнів, сприяти формуванню особистості, готової до активної, творчої діяльності у всіх сферах життя демократичного суспільства, сучасні організаційні форми, методи і технології навчання рідної мови в загальноосвітній школі.

ЗМІСТ

Українська мова

Назва розділу, теми	Знання	Предметні вміння та способи навчальної діяльності
1. Фонетика. Графіка	<p>Фонетика як розділ мовознавчої науки про звуковий склад мови. Голосні й приголосні звуки. Приголосні тверді і м'які, дзвінки й глухі. Позначення звуків мовлення на письмі. Алфавіт. Співвідношення звуків і букв. Звукове значення букв <i>я, ю, є, ї, щ</i>. Склад. Складоподіл. Наголос, наголошені й ненаголошені склади. Уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків. Основні випадки чергування <i>у-в, і-й</i></p> <p>Відображення вимови голосних (наголошених і ненаголошених) через</p>	<p>Учасник повинен уміти: <i>Визначати</i> в словах голосні, тверді і м'які, дзвінки й глухі приголосні, ненаголошені й наголошені голосні; ділити слово на склади; визначати звукове значення букв у слові. <i>Визначати</i> місце букв в алфавіті, розташовувати слова за алфавітом; розпізнавати явища уподібнення приголосних звуків, спрощення в групах приголосних, основні випадки чергування голосних і приголосних звуків, чергування <i>у-в, і-й</i></p> <p><i>Визначати</i> особливості вимови голосних і приголосних звуків;</p>
Орфоепія		

<p>Орфографія</p>	<p>фонетичну транскрипцію. Відображення вимови приголосних звуків:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) [дж], [дз], [дз']; 2) [г]; 3) [ж], [ч], [ш], [дж]; 4) груп приголосних (уподібнення, спрощення); 5) м'яких приголосних; 6) подовжених приголосних. <p>Вимова слів з апострофом</p> <p>Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [е], [и], [о] в коренях слів. Спрощення в групах приголосних. Сполучення <i>йо, ьо</i>. Правила вживання м'якого знака. Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис префіксів і суфіксів. Позначення чергування приголосних звуків на письмі. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах. Написання слів іншомовного походження. Основні правила переносу слів з рядка в рядок. Написання складних слів разом і через дефіс. Правопис складноскорочених слів. Написання чоловічих і жіночих імен по батькові, прізвищ. Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників. Правопис <i>и</i> та <i>ни</i> у прикметниках і діеприкметниках, <i>не</i> з</p>	<p><i>наголошувати</i> слова відповідно до орфоепічних норм</p> <p><i>Розпізнавати</i> вивчені орфограми й <i>пояснювати</i> їх за допомогою правил; правильно <i>писати</i> слова з вивченими орфограмами, <i>знаходити</i> й <i>виправляти</i> орфографічні помилки на вивчені правила</p>
-------------------	--	--

	різними частинами мови.	
2. Лексикологія. Фразеологія	<p>Лексикологія як учення про слово. Ознаки слова як мовної одиниці. Лексичне значення слова.</p> <p>Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова. Омоніми. Синоніми. Антоніми.</p> <p>Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика.</p> <p>Лексичні запозичення з інших мов.</p> <p>Загальноновживані слова.</p> <p>Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни.</p> <p>Лексика української мови з погляду активного й пасивного вживання.</p> <p>Застарілі й нові слова (неологізми). Нейтральна й емоційно забарвлена лексика. Поняття про стійкі сполуки слів і вирази.</p> <p>Фразеологізми. Приказки, прислів'я, афоризми</p>	<p><i>Пояснювати</i> лексичні значення слів; добирати до слів синоніми й антоніми та <i>використовувати</i> їх у мовленні; уживати слова в переносному значенні.</p> <p><i>Знаходити</i> в тексті й доречно використовувати в мовленні вивчені групи слів; пояснювати значення фразеологізмів, приказок, прислів'їв, крилатих висловів, правильно й комунікативно доцільно <i>використовувати</i> їх у мовленні</p>
3. Будова слова. Словотвір	<p>Будова слова. Основа слова й закінчення. Значущі частини слова: корінь, префікс, суфікс, закінчення.</p> <p>Словотвір. Твірні основи при словотворенні. Основа похідна й непохідна.</p> <p>Основні способи словотворення в українській мові: префіксальний, префіксально-суфіксальний, суфіксальний, безсуфіксальний, складання слів або основ, перехід з однієї частини мови в іншу.</p>	<p><i>Відділяти</i> закінчення слів від основи, <i>членувати</i> основу на значущі частини, <i>добирати</i> спільнокореневі слова, слова з однаковими префіксами й суфіксами; <i>розрізняти</i> форми слова й спільнокореневі слова, правильно <i>вживати</i> їх у мовленні; <i>визначати</i> спосіб творення слів</p>

	<p>Основні способи творення іменників, прикметників, дієслів, прислівників. Складні слова. Способи їх творення. Сполучні голосні [o], [e] у складних словах</p>	
4. Морфологія. 4.1. Іменник	<p>Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Іменники спільного роду. Число іменників. Іменники, що вживаються в обох числових формах. Іменники, що мають лише форму однини або лише форму множини. Відмінки іменників. Відміни іменників: перша, друга, третя, четверта. Поділ іменників першої та другої відмін на групи. Особливості вживання та написання відмінкових форм. Букви -а(-я), -у(-ю) в закінченнях іменників другої відміни. Відмінювання іменників, що мають лише форму множини. Невідмінювані іменники в українській мові. Написання і відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові</p>	<p><i>Розпізнавати</i> іменники, визначати їхнє загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль, належність іменників до певної групи за їхнім лексичним значенням, уживаністю в мовленні; <i>визначати</i> основні способи творення іменників; правильно <i>відмінювати</i> іменники, <i>відрізняти</i> правильні форми іменників від помилкових; <i>використовувати</i> іменники в мовленні, послуговуючись їхніми виражальними можливостями</p>
4.2. Прикметник	<p>Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прикметників за значенням: якісні, відносні та присвійні. Явища взаємопереходу прикметників з одного розряду в інший. Якісні</p>	<p><i>Розпізнавати</i> прикметники, <i>визначати</i> їхнє загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль; розряди прикметників за значенням; <i>утворювати</i> форми ступенів порівняння якісних прикметників, повні й</p>

	<p>прикметники. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення (проста й складена форми). Зміни приголосних при творенні ступенів порівняння прикметників. Особливості відмінювання прикметників (тверда й м'яка групи)</p>	<p>короткі форми якісних прикметників; <i>розрізняти</i> основні способи творення відносних і присвійних прикметників; <i>відмінювати</i> прикметники; <i>відрізняти</i> правильні форми прикметників від помилкових</p>
4.3. Числівник	<p>Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди числівників за значенням: кількісні (на позначення цілих чисел, дробові, збірні) й порядкові. Групи числівників за будовою: прості й складені. Типи відмінювання кількісних числівників:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) <i>один, одна;</i> 2) <i>два, три, чотири;</i> 3) <i>від п'яти до двадцяти, тридцять, п'ятдесят ... вісімдесят;</i> 4) <i>сорок, дев'яносто, сто;</i> 5) <i>двісті – дев'ятсот;</i> 6) <i>нуль, тисяча, мільйон, мільярд;</i> 7) збірні; 8) дробові. <p>Порядкові числівники, особливості їх відмінювання. Особливості правопису числівників</p>	<p><i>Розпізнавати</i> числівники, <i>визначати</i> їхнє загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль, розряди числівників за значенням, основні способи їх творення, відмінювання; <i>відрізняти</i> правильні форми числівників від помилкових; <i>добирати</i> потрібні форми числівників і використовувати їх у мовленні; <i>визначати</i> сполучуваність числівників з іменниками</p>
4.4. Займенник	<p>Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Співвіднесеність займенників з іменниками, прикметниками й числівниками. Розряди</p>	<p><i>Розпізнавати</i> займенники, <i>визначати</i> їхнє загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль, розряди займенників за значенням, основні способи їх творення, відмінювання; <i>відрізняти</i></p>

	<p>займенників за значенням: особові, зворотний, присвійні, вказівні, означальні, питальні, відносні, неозначені, заперечні. Особливості їх відмінювання. Творення й правопис неозначених і заперечних займенників</p>	<p>правильні форми займенників від помилкових, правильно <i>добирати</i> потрібні форми займенників і <i>використовувати</i> їх у мовленні</p>
<p>4.5. Дієслово</p>	<p>Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на <i>-но, -то</i>). Безособові дієслова. Види дієслів: доконаний і недоконаний. Творення видових форм. Часи дієслова: минулий, теперішній, майбутній. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного та наказового способів дієслів. Словозміна дієслів I та II дієвідміни. Особові та числові форми дієслів (теперішнього та майбутнього часу й наказового способу). Родові та числові форми дієслів (минулого часу й умовного способу). Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього та майбутнього часу.</p> <p>Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні</p>	<p><i>Розпізнавати</i> дієслова, особливі форми дієслова, безособові дієслова; визначати загальне значення дієслова, морфологічні ознаки, синтаксичну роль, часи й способи дієслів, дієвідміни, особливості словозміни кожної дієвідміни; <i>використовувати</i> один час і спосіб у значенні іншого; <i>розрізняти</i> основні способи творення дієслів, зокрема видових форм, форм майбутнього часу недоконаного виду, форм умовного та наказового способу дієслів; <i>відрізняти</i> правильні форми дієслів від помилкових.</p> <p><i>Розпізнавати</i> дієприкметники (зокрема відрізняти їх від дієприслівників), <i>визначати</i> їхнє загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль, особливості творення, відмінювання; <i>відрізняти</i> правильні форми дієприкметників від помилкових; <i>добирати</i> й</p>

	<p>ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Відмінювання дієприкметників. Дієприкметниковий зворот. Безособові форми на <i>-но, -то</i>.</p> <p>Дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.</p> <p>Дієприслівники доконаного й недоконаного виду, їх творення.</p> <p>Дієприслівниковий зворот</p>	<p>комунікативно доцільно <i>використовувати</i> дієприкметники та дієприкметникові звороти в мовленні.</p> <p><i>використовувати</i> дієприкметники в мовленні.</p> <p><i>Розпізнавати</i> дієприслівники, визначати їхнє загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль, основні способи їх творення; <i>відрізняти</i> правильні форми дієприслівників від помилкових; правильно <i>будувати</i> речення з дієприслівниковими зворотами</p>
4.6. Прислівник	<p>Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прислівників за значенням. Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий. Зміни приголосних при творенні прислівників вищого та найвищого ступенів. Правопис прислівників на <i>-о, -е</i>, утворених від прикметників і дієприкметників. Написання разом, окремо й через дефіс прислівників і сполучень прислівникового типу</p>	<p><i>Розпізнавати</i> прислівники, <i>визначати</i> їхнє загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль, розряди прислівників за значенням, ступені порівняння прислівників, основні способи творення прислівників; <i>відрізняти</i> правильні форми прислівників від помилкових; <i>добирати</i> й комунікативно доцільно <i>використовувати</i> прислівники в мовленні</p>
4.7. Службові частини мови	<p>Прийменник як службова частина мови. Групи прийменників за походженням: непохідні (первинні) й похідні</p>	<p><i>Розпізнавати</i> прийменники, <i>визначати</i> їхні морфологічні ознаки, групи прийменників за походженням і за</p>

	<p>(вторинні, утворені від інших слів). Групи прийменників за будовою: прості, складні й складені. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника. Правопис прийменників</p> <p>Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні (єднальні, протиставні, розділові) й підрядні (часові, причинові, умовні, способу дії, мети, допустові, порівняльні, з'ясувальні, наслідкові). Групи сполучників за вживанням (одиночні, парні, повторювані) та за будовою (прості, складні, складені). Правопис сполучників</p> <p>Частка як службова частина мови. Групи часток за значенням і вживанням: формотворчі, словотворчі, модальні. Правопис часток</p>	<p>будовою; правильно й комунікативно доцільно використовувати форми прийменників у мовленні</p> <p><i>Розпізнавати</i> сполучники, <i>визначати</i> групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю, за вживанням і будовою; правильно й комунікативно доцільно використовувати сполучники в мовленні</p> <p><i>Розпізнавати</i> частки, <i>визначати</i> групи часток за значенням і вживанням; правильно й комунікативно доцільно використовувати частки в мовленні</p>
4.8. Вигук	<p>Вигук як частина мови. Групи вигуків за походженням: непохідні й похідні. Значення вигуків. Звуконаслідувальні слова. Правопис вигуків</p>	<p><i>Розпізнавати</i> вигуки, <i>визначати</i> групи вигуків за походженням; правильно й комунікативно доцільно використовувати вигуки в мовленні</p>
5. Синтаксис 5.1. Словосполучення.	<p>Завдання синтаксису. Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами складного речення. Головне й залежне слово в</p>	<p><i>Розрізняти</i> словосполучення й речення, сурядний і підрядний зв'язок між словами й реченнями; <i>визначати</i> головне й залежне слово в підрядному</p>

	словосполученні. Типи словосполучень за морфологічним вираженням головного слова. Словосполучення непоширені й поширені	словосполученні; <i>визначати</i> поширені й непоширені словосполучення, типи словосполучень за способами вираження головного слова
5.2. Речення	Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні. Види речень у сучасній українській мові: за метою висловлювання (розповідні, питальні й спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); за наявністю чи відсутністю другорядних членів (непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю чи відсутністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення, звертання)	<i>Розрізняти</i> речення різних видів: за метою висловлювання, за емоційним забарвленням, за складом граматичної основи, за наявністю чи відсутністю другорядних членів, за наявністю необхідних членів речення, за будовою, за наявністю чи відсутністю однорідних членів речення, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення, звертання
5.2.1. Просте двоскладне речення	Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення. Особливості узгодження присудка з підметом. Способи вираження підмета. Типи присудків: простий і складений (іменний і дієслівний). Способи їх вираження	<i>Визначати</i> структуру простого двоскладного речення, способи вираження підмета й присудка (простого й складеного), особливості узгодження присудка з підметом; правильно й комунікативно доцільно <i>використовувати</i> прості

		речення
5.2.2. Другорядні члени речення у двоскладному й односкладному реченні	<p>Означення узгоджене й неузгоджене. Прикладка як різновид означення.</p> <p>Додаток. Типи обставин за значенням. Способи вираження означень, додатків, обставин.</p> <p>Порівняльний зворот.</p> <p>Функції порівняльного звороту в реченні (обставина способу дії, присудок)</p>	<p><i>Розпізнавати</i> види другорядних членів та їхні типи й різновиди, <i>визначати</i> способи вираження означень, додатків, обставин, роль порівняльного звороту; правильно й комунікативно доцільно <i>використовувати</i> виражальні можливості другорядних членів речення в мовленні; правильно розставляти розділові знаки при непоширеній прикладці, порівняльному звороті</p>
5.2.3. Односкладні речення	<p>Граматична основа односкладного речення.</p> <p>Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні). Способи вираження головних членів односкладних речень.</p> <p>Розділові знаки в односкладному реченні</p>	<p><i>Розпізнавати</i> типи односкладних речень, <i>визначати</i> особливості кожного з типів; правильно й комунікативно доцільно <i>використовувати</i> виражальні можливості односкладних речень у власному мовленні</p>
5.2.4. Просте ускладнене речення	<p>Речення з однорідними членами. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами.</p> <p>Речення зі звертанням.</p> <p>Звертання непоширені й поширені. Речення зі вставними словами, словосполученнями,</p>	<p><i>Розпізнавати</i> просте речення з однорідними членами, звертаннями, вставними словами, словосполученнями, реченнями, відокремленими членами (означеннями, прикладками, додатками,</p>

	<p>реченнями, їх значення. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки – непоширені й поширені. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнювальні члени речення. Розділові знаки в ускладненому реченні</p>	<p>обставинами), зокрема уточнювальними, та правильно й комунікативно доцільно <i>використовувати</i> виражальні можливості таких речень у мовленні; правильно <i>розставляти</i> розділові знаки в них</p>
5.2.5. Складне речення	<p>Ознаки складного речення. Засоби зв'язку простих речень у складному: 1) інтонація й сполучники або сполучні слова; 2) інтонація. Типи складних речень за способом зв'язку їх частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення</p>	<p><i>Розпізнавати</i> складні речення різних типів, <i>визначати</i> їхню структуру, види й засоби зв'язку між простими реченнями. <i>Добирати</i> й <i>конструювати</i> складні речення, що оптимально відповідають конкретній комунікативній меті. Правильно <i>розставляти</i> розділові знаки, <i>будувати</i> схему такого речення</p>
5.2.5.1. Складносурядне речення	<p>Єднальні, протиставні та розділові сполучники в складносурядному реченні. Смыслові зв'язки між частинами складносурядного речення</p>	<p><i>Розпізнавати</i> складносурядні речення, <i>визначати</i> смислові зв'язки між частинами складносурядного речення; комунікативно доцільно <i>використовувати</i> його виражальні можливості в мовленні</p>
5.2.5.2. Складнопідрядне речення	<p>Складнопідрядне речення, його будова. Головне й підрядне речення. Підрядні сполучники й сполучні слова як засоби зв'язку у складнопідрядному реченні. Основні види підрядних речень: означальні, з'ясувальні, обставинні (місця, часу, способу дії та ступеня, порівняльні, причини, наслідкові, мети, умовні, допустові).</p>	<p><i>Розпізнавати</i> складнопідрядні речення, <i>визначати</i> їхню будову, зокрема складнопідрядних речень з кількома підрядними, <i>відображати</i> її в схемі складнопідрядного речення; <i>визначати</i> основні види підрядних речень, типи складнопідрядних речень за характером зв'язку між частинами. Правильно й комунікативно доцільно <i>використовувати</i></p>

	<p>Складнопідрядні речення з кількома підрядними, їх типи за характером зв'язку між частинами:</p> <p>1) складнопідрядні речення з послідовною підрядністю;</p> <p>2) складнопідрядні речення з однорідною підрядністю;</p> <p>3) складнопідрядні речення з неоднорідною підрядністю</p>	<p>виражальні можливості складнопідрядних речень різних типів у процесі спілкування</p>
<p>5.2.5.3. Безсполучникове складне речення</p>	<p>Типи безсполучникових складних речень за характером смислових відношень між складовими частинами-реченнями:</p> <p>1) з однорідними частинами-реченнями (рівноправними);</p> <p>2) з неоднорідними частинами (пояснюваною і пояснювальною).</p> <p>Розділові знаки в безсполучниковому складному реченні</p>	<p><i>Розпізнавати</i> безсполучникові складні речення; <i>визначати</i> смислові відношення між їхніми частинами-реченнями (однорідними й неоднорідними), особливості інтонації безсполучникових складних речень; правильно й комунікативно доцільно <i>використовувати</i> виражальні можливості безсполучникових складних речень у мовленні</p>
<p>5.2.5.4. Складні речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку</p>	<p>Складні речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку</p>	<p><i>Визначати</i> структуру складних речень з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку; правильно й комунікативно доцільно <i>використовувати</i> виражальні можливості речень цього типу в мовленні</p>
<p>5.3. Способи відтворення чужого мовлення</p>	<p>Пряма й непряма мова. Речення з прямою мовою. Слова автора. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог</p>	<p><i>Визначати</i> в реченні з прямою мовою слова автора й пряму мову, речення з непрямою мовою; <i>замінювати</i> пряму мову непрямою; правильно й доцільно <i>використовувати</i> в тексті пряму мову й цитати;</p>

		правильно <i>вживати</i> розділові знаки в конструкціях із прямою мовою та діалогом
6. Стилїстика	Стилї мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний, конфесійний), їх основні ознаки, функції	<i>Розпізнавати</i> стилї мовлення, визначати особливості кожного з них; <i>користуватися</i> різноманітними виражальними засобами української мови в процесі спілкування для оптимального досягнення мети спілкування
7. Розвиток мовлення	Види мовленнєвої діяльності, адресант мовлення; монологічне і діалогічне мовлення; усне й писемне мовлення. Тема й основна думка висловлення. Вимоги до мовлення (змістовність, логічна послідовність, багатство, точність, виразність, доречність, правильність). Основні ознаки тексту: зв'язність, комунікативність, членованість, інформативність. Зміст і будова тексту, поділ тексту на абзаци, мікротеми. Способи зв'язку речень у тексті. Тексти різних стилів, типів, жанрів мовлення.	Уважно читати, усвідомлювати й запам'ятовувати зміст прочитаного диференціюючи в ньому головне та другорядне. Критично оцінювати прочитане. Аналізувати тексти різних стилів, типів і жанрів. Будувати письмове висловлення, логічно викладаючи зміст, підпорядковуючи його темі й основній думці, задуму, вибраному стилю та типу мовлення, досягти визначеної комунікативної мети. Уміти формулювати, добирати доречні аргументи й приклади, робити висновок, висловлювати власну позицію, свій погляд на ситуацію чи обставини; правильно структурувати текст, використовуючи відповідні мовленнєві звороти. Знаходити й виправляти похибки та помилки в змісті, будові й мовному оформленні власних висловлень, спираючись на засвоєні знання.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Вихованець І.Р., Городенська К.Г. Теоретична морфологія української мови. – К.: Пульсари, 2004. – 209 с.
2. Бондар О.І., Карпенко Ю.О., Микитин-Дружинець М. Л. Сучасна українська мова. К., 2006.
3. Горпинич В. О. Морфологія української мови. К., 2004.
4. Дудик П. С., Прокопчук Л. В. Синтаксис сучасної української мови. К., 2010.
5. Дудик П.С. Просте ускладнене речення. Вінниця, 2002.
6. Загнітко А. П. Теоретична граматики української мови: Синтаксис. Донецьк, 2001.
7. Карпенко Ю.О. Фонетика і фонологія сучасної української літературної мови. Одеса, 1996.
8. Кучеренко І.К. Актуальні проблеми граматики. – Львів: Світ, 2003. – 226 с.
9. Мойсієнко А. К. Сучасна українська літературна мова: Синтаксис простого ускладненого речення. К., 2006.
10. Плющ М. Я. Граматика української мови в 2-х частинах. К., 2005. Ч. I.
11. Сучасна українська літературна мова. Лексикологія. Фонетика / А. К. Мойсієнко, О. В. Бас-Кононенко, В. В. Бондаренко. К., 2010.
12. Сучасна українська літературна мова: Морфологія / за ред. А. Мойсієнка. К., 2013.
13. Шульжук К. Ф. Синтаксис української мови. К., 2010.
14. Зубков М. Г. Українська мова: Універсальний довідник. — Харків: Видавничий дім «Школа», 2004. — 496 с.
15. Українська мова. Вправи і завдання для самостійної роботи студентів: Навч.-метод. посібник для самостійного вивчення дисципліни. – 2-е вид., перероб. і доп./ Я.В. Януш, Л.М. Бондарчук, І.А. Колесников та ін. – К.: КНЕУ, 2004. – 274с.
16. Українська мова. Орфографія. Орфоепія. Тестові завдання: Навчальний посібник за редакцією А.Л. Микитин-Дружинець. – К.: 2009.
17. Українська мова: Практикум: Навч. пос. – 2-ге вид., стереотип./ Пазяк О.М., Сербенська О.А., Фурдуй М.І., Шевченко Л.Ю. – К.: Либідь, 2001. – 384 с.
18. Український правопис. – К.: Наук.думка, 2012. – 288 с.
19. Шкурятяна Н.Г. Шевчук С.В. Сучасна українська літературна мова: Навч. посібник. – К.: Літера, 2000. – 688 с.
20. Данильчук Д. Український правопис: Курс лекцій. — Київ: ВПЦ «Київський університет», 2013. - 60 с.
21. Максименко В.Ф. Орфографічний тренажер. – Харків: Торсінг, 2005. – 272 с.
22. Пазяк О.М., Сербенська О.А., Фурдуй М.І., Шевченко Л.Ю. Українська мова: Практикум. – К.: Вища школа, 2000.
23. Плющ М. Граматика української мови: у 2 ч. Ч. 1. Морфеміка, словотвір, морфологія / М.Я Плющ. – К.: Вища шк., 2005. – 286 с.

24. Ткаченко Є.М. Українська мова. Пунктуація: правила, вправи, диктанти: Навч. посібник. – Харків: Консум, 2001. – 288с.
25. Фурдуй М. І. Українська мова. Практикум з правопису: Навч.посібник / За ред. В.В. Різуна. – К.: Либідь, 2004.
26. Ющук І.П. Українська мова. – К.: Либідь, 2005. – 640 с.
27. Ющук І.П. Українська мова: 52 уроки грамотності. 2232 тести. Довідник для учнів 5—11 класів та абітурієнтів. — Тернопіль: Навчальна книга — Богдан, 2012. — 240 с.
28. Януш Я.В. Основні правила українського правопису: Навч. Посібник. – К.: КНЕУ, 2000. – 68 с.

Словники:

1. Великий тлумачний словник сучасної української мови/ Уклад. і голов. ред. В.Т. Бусел. – К.; Ірпінь:DNA «Перун», 2004. – 1440 с.
2. Жайворонок В.В. Велика чи мала літера? Словник-довідник: Близько 10 тис. номінацій. – К.: Наукова думка, 2004. – 202 с.
3. Сліпущко О.М. Тлумачний словник чужомовних слів в українській мові. Правопис. Граматика. – К.: Криниця, 1999. – 507 с.
4. Словник географічних назв України (топоніми та відтопонімні прикметники)/ Уклад. Горпинич В.О. - «Довіра», 2001. – 526 с.
5. Сучасний словник іншомовних слів: Близько 20 тис. слів і словосполучень / Уклали: О.І. Скопенко, Т.В. Цимбалюк. – К.: Довіра, 2006. – 789 с.
6. Український орфографічний словник: Близько 155 тис. слів/ Уклад.: В.В. Чумак та ін.; Відп. ред. В.М. Русанівський. 4-е вид., переробл. І доп. – К.: Довіра, 2005. – 1069 с. – (Словники України).

10. Інформаційні ресурси

1. <http://www.test-center.od.ua/>
2. <http://slovopedia.org.ua/>
3. <http://velyka-chy-mala-litera.wikidot.com/>
4. <http://lcorp.ulif.org.ua/>
5. <http://rozum.org.ua/>
6. <http://www.lingvo.ua/uk>
7. <http://translate.meta.ua/>
8. <http://gendocs.ru/>
9. <http://ukrainskamova.at.ua/>
10. <http://sum.in.ua/>
11. <http://slovoua.com/>
12. <http://hrinchenko.com/>
13. <http://freelib.in.ua/>
14. <http://slovo-divo.ucoz.ua/>
15. <http://tlumach.com.ua/>
16. <http://www.glazova.org.ua/>

Українська література

Назва розділу	Зміст літературного матеріалу (письменники, твори)	Предметні уміння та навички
<p>1. Усна народна творчість</p>	<p>Загальна характеристика календарно-обрядових, суспільно-побутових та родинно-побутових пісень.</p> <p>Пісні Марусі Чурай. «Віють вітри», «За світ встали козаченьки»</p> <p>Історичні пісні. «Ой Морозе, Морозенку», «Чи не той то Хміль».</p> <p>Тематика, образи, зміст народних дум і балад.</p> <p>«Дума про Марусю Богуславку».</p> <p>Балада «Ой летіла стріла»</p>	<p>Учасник ЗНО повинен уміти:</p> <p><i>Аналізувати</i> літературний твір чи його уривок.</p> <p><i>Розрізняти</i> види і жанри усної творчості.</p> <p><i>Розрізняти</i> і називати різновиди календарно-обрядових пісень.</p> <p><i>Аналізувати</i> зміст, образи, настрої суспільно-побутових і родинно-побутових пісень.</p> <p><i>Визначати</i> провідні мотиви історичних пісень, характеризувати образи героїв їх – історичних осіб.</p> <p><i>Визначати</i> тематику й художні особливості балад і дум, пісень Марусі Чурай.</p> <p><i>Виділяти</i> у фольклорних творах анафори, рефрени, постійні епітети, персоніфікацію, символи, гіперболу, <i>визначати</i> їхню художню роль.</p>
<p>2. Давня українська література</p>	<p>«Повість минулих літ» (уривки про заснування Києва, про помсту княгині Ольги)</p> <p>«Слово про похід Ігорів»</p> <p>Григорій Сковорода. «De libertate», «Всякому місту – звичай і права», «Бджола та Шершень»,</p>	<p><i>Знати</i> основні теоретико-літературні поняття: художній образ,</p> <ul style="list-style-type: none"> • прототип; • тема, ідея, мотив художнього твору; • проблематика та конфлікт у художньому творі;

	афоризми	<ul style="list-style-type: none"> • сюжет і композиція літературного твору; • поза сюжетні елементи; <p><i>Знати та вміти визначати в літературному творі тропи:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • епітет, • порівняння; • метафору, • алегорію, • гіперболу; • метонімію, • оксиморон. <p><i>Знати характерні риси бароко.</i></p>
<p>3. Література кінця XVIII — початку XX ст.</p>	<p>Іван Котляревський. «Енеїда», «Наталка Полтавка»</p> <p>Г. Квітка-Основ'яненко. «Маруся»</p> <p>Тарас Шевченко. «Катерина», «Гайдамаки», «Кавказ», «Сон» («У всякого своя доля»), «І мертвим, і живим, і ненарожденним...», «Заповіт».</p> <p>Пантелеймон Куліш. «Чорна рада»</p> <p>Іван Нечуй-Левицький. «Кайдашева сім'я»</p> <p>Панас Мирний «Хіба ревуть воли, як ясла повні?»</p> <p>Іван Карпенко-Карий. «Мартин Боруля»</p> <p>Іван Франко. «Гімн», «Чого являєшся мені у сні», «Мойсей»</p>	<p><i>Знати основні теоретико-літературні поняття:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • сентименталізм, романтизм, реалізм, їхні ознаки; • епос, новела, оповідання, повість, роман, різновиди повісті та роману; • лірика, сонет, гімн, послання, поема, тематичні різновиди лірики; • драма, комедія, трагікомедія, власне драма, містерія, драма-феєрія. • Види комічного: гумор, іронія, сатира, сарказм, гротеск, бурлеск, травестія <p><i>Визначати дво- і трискладові віршові розміри.</i></p>
<p>4. Література XX ст.</p>	<p>Михайло Коцюбинський. «Тіні забутих предків», «Intermezzo»</p> <p>Ольга Кобилянська. «Земля»</p> <p>Леся Українка. «Contra spem spero!», «Лісова пісня»</p> <p>Микола Вороний. «Блакитна Панна»</p> <p>Олександр Олесь. «Чари ночі», «О слово рідне! Орле скутий!..»</p> <p>Павло Тичина. «О, панно Інно»,</p>	<p><i>Визначати місце і роль митця в літературному процесі.</i></p> <p><i>Знати основні теоретико-літературні поняття:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • український модернізм і його особливості; • модерністські напрями та течії: імпресіонізм,

	<p>«Пам'яті тридцяти», «Ви знаєте, як липа шелестить...» Максим Рильський «Молось і вірю. Вітер грас...» Микола Зеров «Київ - традиція» Микола Хвильовий. «Я (Романтика)» Юрій Яновський. «Дитинство» Володимир Сосюра. «Любіть Україну!» Валер'ян Підмогильний. «Місто» Остап Вишня. «Моя автобіографія», «Сом» Микола Куліш. «Мина Мазайло» Богдан-Ігор Антонич. «Різдво» Олександр Довженко. «Україна в огні», «Зачарована Десна» Андрій Малишко «Пісня про рушник» Василь Симоненко. «Ти знаєш, що ти – людина», «Задивляюся у твої зіниці» Олесь Гончар. «Залізний острів» Григор Тютюнник. «Три зозулі з поклоном» Василь Стус. «Як добре те, що смерті не боюся я», «О земле втрачена, явися!..» Іван Драч. «Балада про соняшник» Ліна Костенко. «Страшні слова, коли вони мовчать», «Українське альфреско», «Маруся Чурай»</p>	<p>неоромантизм, експресіонізм;</p> <p><i>Знати</i> основні теоретико- літературні поняття:</p> <ul style="list-style-type: none"> • поетичний синтаксис (інверсія, тавтологія, антитеза, анафора, епіфора, паралелізм); • риторичні звертання і запитання, • алітерація, асонанс; • різновиди роману (роман у новелах, роман у віршах); • кіноповість; • усмішка. <p><i>Вміти</i> пояснювати поняття:</p> <ul style="list-style-type: none"> • «Розстріляне відродження»; • психологізм; • асоціативність.
<p>5. Твори українських письменників- емігрантів</p>	<p>Іван Багряний. «Тигролови» Євген Маланюк. «Стилет чи стилос?»</p>	<p><i>Орієнтуватися</i> в основних тенденціях функціонування української літератури за кордоном і творчості українських письменників-емігрантів. <i>Знати</i> особливості пригодницького роману.</p>
<p>6. Сучасний літературний процес</p>	<p>Загальний огляд, основні тенденції. Постмодернізм як літературне явище</p>	<p><i>Орієнтуватися</i> в основних тенденціях розвитку сучасної літератури; знати літературні угруповання 80-90-х років,</p>

		найвизначніших представників літератури. <i>Визначати</i> найхарактерніші ознаки постмодернізму
--	--	--

Таблиця відповідності тестових балів оцінкам рівнів навчальних досягнень (за шкалою 1 – 12 балів) з української мови

Кількість балів	Оцінка за шкалою 1 – 12 балів
0 – 5	1
6 – 10	2
11 -15	3
16 – 20	4
21 – 26	5
27 – 32	6
33 – 38	7
39 – 43	8
44 – 49	9
50 – 55	10
56 - 61	11
62 – 68	12

Таблиця переведення тестових балів, отриманих учасниками зовнішнього незалежного оцінювання за виконання завдань

сертифікаційної роботи з української мови та літератури, у рейтингову оцінку (за шкалою 100 -200 балів)

Тестовий бал	Рейтингова оцінка 100-200						
0	не склав	27	104	54	143	81	178
1	не склав	28	105	55	145	82	179
2	не склав	29	107	56	146	83	180
3	не склав	30	108	57	148	84	181
4	не склав	31	109	58	149	85	182
5	не склав	32	111	59	150	86	184
6	не склав	33	112	60	152	87	185
7	не склав	34	114	61	153	88	186
8	не склав	35	115	62	154	89	187
9	не склав	36	117	63	155	90	188
10	не склав	37	118	64	157	91	189
11	не склав	38	120	65	158	92	190
12	не склав	39	121	66	159	93	191
13	не склав	40	123	67	161	94	192
14	не склав	41	124	68	162	95	193
15	не склав	42	126	69	163	96	194
16	не склав	43	128	70	164	97	195
17	не склав	44	129	71	166	98	196
18	не склав	45	131	72	167	99	197
19	не склав	46	132	73	168	100	197,5
20	не склав	47	133	74	169	101	198
21	не склав	48	135	75	171	102	199
22	не склав	49	136	76	172	103	199,5
23	не склав	50	138	77	173	104	200
24	100	51	139	78	174		
25	101	52	141	79	175		
26	102	53	142	80	177		

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

Виконання завдання відкритої форми з розгорнутою відповіддю (власного висловлення) з української мови.

Власне висловлення має бути побудоване логічно та послідовно за такою структурою: теза; аргументи, що підкріплюються прикладами із літератури чи інших видів мистецтва, а також історичним фактом або випадком із життя; висновок.

Критерії оцінювання завдання відкритої форми з розгорнутою відповіддю (власного висловлення) з української мови зовнішнього незалежного оцінювання 2020 року

Зміст власного висловлення оцінюють за шістьма критеріями (1, 2, 3а, 3б, 4 та 5), як викладено в таблиці 1.

Таблиця 1

Критерій	Змістовий вияв і композиційне оформлення критерію
1. Теза	Учасник вправно формулює тезу Учасник не формулює тези вправно Учасник не формулює тези або формулює тезу, яка не відповідає запропо Учасник наводить принаймні два доречні й переконливі аргументи Учасник наводить принаймні один доречний аргумент.
2. Аргументи	Аргументи дублюють один одного, тобто другий аргумент перефразовує : першого. Один з аргументів не є доречним стосовно сформульованої тези Учасник не наводить жодного аргументу або наведені аргументи не є дореч Один з аргументів підкріплено принаймні одним розгорнутим, добре пояс прикладом з художньої літератури чи інших видів мистецтва Немає мотивації наведення прикладу.
3а. Приклад із літератури чи інших видів мистецтва	Приклад не конкретизований через художній образ. У прикладі є фактичні помилки Прикладу з літератури чи інших видів мистецтва немає, або він не є дореч Учасник наводить принаймні один доречний приклад із власного життя а історії чи суспільно-політичного життя, яка є конкретною, локалізованою просторі
3б. Приклад, що є випадком із життя або історичною подією	Немає мотивації наведення такого прикладу; він не конкретизований; у нь фактичні помилки Прикладу з історії, суспільно-політичного чи власного життя немає, або в доречним
4. Логічність, послідовність	Висловлення демонструє зосередженість на обговорюваній проблемі, цілі послідовний і несуперечливий розвиток думки (логічність і послідовність) У роботі є порушення логічності, цілісності, послідовності й несуперечли розвитку думки Логіки викладу, цілісності, послідовності й несуперечливості розвитку ду

- Висновок відповідає запропонованій темі й органічно впливає зі сформу-
тези, аргументів і прикладів
- 5. Висновок** Висновок лише частково відповідає тезі або не пов'язаний з аргументами
прикладями
- Висновку немає; висновок не відповідає сформульованій у власному висл-
висновок не пов'язаний з аргументами та прикладами

Мовне оформлення власного висловлення оцінюють за двома критеріями (6а та 6б), як
викладено в таблицях 2 і 3.

Таблиця 2

Критерій	Кількість помилок
	0–1
6а. Орфографія та пунктуація	2–6
	7–11
	12–16
	17 і більше

Таблиця 3

Критерій	Кількість помилок
	0–1
6б. Лексика, граматики та стилістика	2–4
	5–7
	8–10
	11 і більше

Під час оцінювання орфографічної й пунктуаційної нормативності роботи **2 (дві)**
негрубі помилки рахують як **1 (одну) грубу**.

До негрубих зараховують такі помилки:

- у написанні великої літери в складних власних назвах;
- у випадках написання разом і окремо префіксів у прислівниках, утворених від іменників з прийменниками;
- у випадках нерозрізнення *не/ні* (*не хто інший / ніхто інший ...*);
- у випадках, коли замість одного розділового знака поставлені інші;
- у пропуску одного зі сполучуваних розділових знаків або в порушенні їхньої послідовності.

Негрубу орфографічну й негрубу пунктуаційну помилки не сумують і не зараховують як **1 (одну) грубу**.

Систематичне порушення норм милозвучності (**3 (три) і більше** випадків порушення на одне з правил: *у-в, і-й-та*) рахують як **1 (одну) орфографічну помилку**.

Роботу, що не відповідає темі власного висловлення, оцінюють у **0 балів**. Роботу обсягом до 100 слів оцінюють у **0 балів**.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Антологія української літературно-критичної думки першої половини ХХ століття/
упор. Віра Агеєва .-К., 2016.- 904 с.
2. Антологія української поезії: В 6 т. – К.: Дніпро, 1984. – 454 с.

3. Білоус П. Зародження української літератури. – Житомир, 2001. – 95 с.
4. Бовсунівська Т. Феномен українського романтизму. – К., 1997.
5. Брюховецький В. Микола Зеров. – К., 1990.
6. Брюховецький В. Ліна Костенко. – К., 1990.
7. Вінграновський М. Вибрані твори.- К.- 2013.- 872 с.
8. Весни розспіваної князь: Слово про Антонича. – Львів, 1989.
9. Возняк М.С. Історія української літератури: у двох книгах: Навч. вид. – Львів: Світ, 1994. – Кн. 1- 2.
10. Галич О.А., Назарець В.М., Васильєв Є.М. Загальне літературознавство: Навчальний посібник для вузів. – Рівне, 1997.
11. Гнатюк М. Іван Франко в літературно-естетичних концепціях його часу. – Львів: Каменяр, 1999. – 180 с.
12. Гнатюк М. Літературознавчі концепції в Україні другої половини ХІХ – поч. ХХ ст. – Львів, 2000. – 207 с.
13. Горська Алла Душа українського шістдесятництва.- К.- 2015.-712 с.
14. Грабочич Г. У пошуках великої літератури. – К., 1993.
15. Грицай М., Бойко В., Дунаєвська Л. Українська народнопоетична творчість. – К., 1983. – С. 6 – 16.
16. Грицай М.С., Микитась К.Л., Шолом Ф.Я. Давня українська література. – К.: Рад. шк., 1997. – 415 с.
17. Гроно нездоланих співців: Літературні портрети українських письменників ХХ століття, твори яких увійшли до оновлених шкільних програм. – К.: Рад. письменник, 1997. – С. 34-50.
18. Грушевський М. Історія української літератури. – К., 1993. – Т.1. – С. 53 – 59.
19. Давидюк В.Ф. Первісна міфологія українського фольклору. – Луцьк, 1997. – С. 27 – 111.
20. Давня українська література: Хрестоматія / Упоряд. М.М.Сулима. – К.: Рад. шк., 1991. – 576 с.
21. Єфремов С. Історія українського письменства. – К., 1995.
22. Жулинський М. Із забуття – у безсмерття: Сторінки призабутої спадщини. – К., 1990.
23. Жулинський М. Микола Хвильовий. – К., 1991.
24. Зеров М. Вибрані твори.- К.- 2015.- 880 с
25. Зеров М. Українське письменство ХІХ ст. // Зеров М. Твори: У 2-х т. – К., 1990. – Т.2.
26. Івашків В.М. Українська романтична драма 30-80-х років ХІХ ст. – К., 1990.
27. Історія української літератури ХХ ст.: У 2-х кн. – К., 1993, 1994.
28. Історія української літератури: У 2-х т. – К., 1987 –1988.
29. Історія української літератури ХІХ століття: У 3-х кн. / За ред. М.Яценка. – К., 1995-1997.
30. Історія української літератури ХІХ ст.: У 3-х кн. – К., 1996. – Кн.2; 1997. – Кн. 3.
31. Історія української літератури ХХ ст. Книга друга. Частина друга (1960 – 1990-ті роки). – К., 1995.
32. Історія української літератури ХХ ст. Книга друга. Частина перша (1940-ві – 1950-ті роки). За редакцією чл.-кор. НАН України В.Г.Дончика. – К., 1994.
33. Історія української літератури: перші десятиріччя ХІХ століття / За ред. П.П.Хропка. – К., 1992.
34. Історія української літературної критики та літературознавства. Хрестоматія: У 3-х кн. – Кн. 1. – К., 1996.
35. Київські неокласики: Антологія 1910 -1930 –ті Поезія Проза Критика Спогади.-К.- 2015.- 920 с.
36. Ковалів Ю. “Празька школа”: на крутосхилах “філософії чину”. Навч. Посібник. – К., 2001.

37. Коновець О.Ф. Просвітницький рух в Україні (XIX – перша третина XX ст.) – К., 1992.
38. Кононенко П. Українська література: Проблеми розвитку. – К., 1994.
39. Корогодський Р. У пошуках внутрішньої людини. – К., 2002.
40. Костенко Н. Микола Бажан. Життя і творчість. Особливості віршостилістики. – К., 2004.
41. Лавріненко Юрій Розстріляне Відродження: Антологія 1917 – 1933.-К.- 2015.-976 с.
42. Лановик М., Лановик З. Українська усна народна творчість. Підручник. – 2001. – 591 с.
43. Лепкий Богдан. Вибрані твори.У 2 т. - К.- 2011.- 606 с
44. Луцький О. Муза і чин Остапа Луцького. – К.- 2016.- 936с.
45. Маланюк Євген Вибрані твори.- К.- 2017.- 872 с
46. Наснко М.К. Українське літературознавство: Школи, напрями, тенденції. – К., 1997.
47. Павличко С. Дискурс модернізму в українській літературі. – К., 1999.
48. Пелешко Ю. Українська література пізнього Середньовіччя (друга пол. XIII – XV ст.): Джерела. Система жанрів, духовні інтенції. – К.: Фоліант, 2004. – 423 с.
49. Поети Празької школи Срібні сурми. Антологія.- К.- 2009.-916 с.
50. Симоненко В. Вибрані твори.- К.- 2017.- 852 с
51. Ольжич Олег Вибрані твори.- К.- 2009.- 644 с
52. Українська авангардна поезія (1910 -1930 –ті роки).Антологія.- К.- 2018.-816 с.

Інформаційні ресурси

1. <http://mirslovarei.com>
2. <http://www.lib.com.ua/>
3. Електронная библиотека украинской литературы <http://sites.utoronto.ca/elul/>
4. Поетика, библиотека украинской поэзии <http://poetry.uazone.net>

- "Словопедія", онлайн-словари <http://slovopedia.org.ua>
5. <http://www.ukrlitzno.com.ua/>
6. <http://www.ukrlitzno.com.ua/mapa-sajtu/>

7. <http://www.ukrlitzno.com.ua/>
8. <https://vintest.org.ua/>